

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 83. Colloquium inter Angliæ Episcopos & Presbyterianos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Mensis die rebellium pœna e publicis Sæc. XVII.
 furcis suspensi periere, quin, exceptis A. C. 1661.
 duobus, se nequiter egisse faterentur,
 aut pœnitentiæ signum ederent. Inde
 vero Regis Curia occasionem nacta,
 omnes cætus, & conventicula etiam
 sub Religionis obtentu haberi inhibuit.

§. LXXXIII.

*Colloquium inter Angliæ Episcopos
 & Presbyterianos.*

Sub idem tempus ex Regiæ Curia Rapin Hist.
 mandato omnes sectæ, quæ ab Ec-d' Angl.
 clesiæ Anglicanæ ritu differebant, pro-
 miscue *Dissidentes* seu *Non-Conformistæ*
 nuncupari cœperant: verum Presby-
 teriani Prædicantes veriti, ne sibi quo-
 que crimina aut seditiones a diversis
 sectariis sub communi *Dissentium* no-
 mine comprehensis fors conflandæ im-
 putarentur, parique cum illis supplicio
 plecterentur, Regem adierunt, sup-
 plices, ut cum Angliæ Episcopis col-
 loquium habere permitterentur, in quo
 mature discuti posset, in quibus de-
 mum articulis ipsi ab Anglicanæ Ec-
 clesiæ Liturgia discreparent. Annuit
 Rex, ea tamen lege, ut novem Epi-
 scopi & duodecim alii Ecclesiastici, &
 totidem Presbyteriani Prædicantes in
 Skheldonis Archiepiscopi Londinensis
 pala-

Sæc. XVII. palatio convenirent, & a die vigesima
A. C. 1661. quinta Martii per integrum quadri-
 mestre Anglicanam Liturgiam, nec-
 non ea, quæ a Presbyterianis contra
 illam proponerentur, discutere, simul-
 que tam pro se, quam pro suis Con-
 fratribus decidere possent, quænam ad
 sedandas timoratorum conscientias, &
 ad Ecclesiæ pacem & concordiam sub
 faustissimo Regis imperio reddendam
 in præfata liturgia immutare, vel cor-
 rigere, necessarium judicaverint: de-
 nique suam decisionem a Rege appro-
 bandam eidem offerrent. Non placuit
 Prædicantibus apposita hæc conditio,
 quocirca Regi, ejusque Cancellario ex-
 posuere, quod inconsultis suis Con-
 fratribus absentibus ipsi soli, nulla ab
 eis accepta facultate, quicquam deci-
 dere, ac sese Anglicanæ Ecclesiæ unire
 haud possent, quibus tamen Archiepi-
 scopus hæc reposuit: *vos soli hoc collo-
 quium institui petiistis, vestrum igitur est,
 Scriptotenus proferre, quæ in Anglicana
 Liturgia vobis displicent, atque in ea cor-
 rigi desideratis: verum ad hæc Præ-
 dicantes rursus demandatæ potestatis
 defectum caussati, haud obscure in-
 nuabant, optare se, ut ipsis in Synodo
 prius convenire permitteretur; cum
 autem ejusmodi conventicula recepta
 essent inhibita, nil aliud eis concessum,*

nisi ut ipsi, cum totius Sectæ suæ nomine agere renuerent, saltem tanquam privati Doctores suam mentem scriptotenus explicarent: annuere hi, eo tamen pacto, ut vicissim Episcopi cunctos articulos, quos ad utriusque sectæ unionem conferre censerent, scriptotenus exhibere vellent, quatenus in proximo colloquio de utriusque partis sententiis judicari posset. Ast id negantibus Episcopis, Prædicantes consensere, ut omnes suas objectiones adversus Liturgiam confestim exhiberent, dummodo ad Episcoporum responsa suas additiones facere, ipsis liceret: Probabatur Episcopis hæc Presbyterianorum propositio: discutiuntur igitur tam ea, quæ Prædicantes adversus Liturgiam objecerunt, quam illa, quæ Episcopi ipsis opposuerant, cum autem Prædicantes in suo scripto omnes articulos, ob quos ab Episcopis se juncti erant, nullo penitus excepto Liturgiæ opposuerint, omnesque ritus Anglicanos reprobaverint, & Episcopi nullum suæ Liturgiæ articulum immutare voluerint, hinc tam operosi conatus haud alius erat fructus, nisi quod quædam levissimi momenti in Liturgia emendarentur, quibus tamen nec Prædicantibus satisfactum, nec ullo pacto inter utramque sectam major

Hist. Eccles. Tom. LXII. T t unio

Sæc. XVII.
A. C. 1661.

Sæc. XVII. unio sperari potuerit, quam omnes se
 A. C. 1661. stariorū negotiationes hucusque pro
 duxerant, scilicet, majorem adhuc
 animorum acerbiteriam, & errorum
 pertinaciam; cum enim ex illis omnes
 semper in suo sensu abundant, & in
 bibitis suis dogmatibus pertinaciter
 hæreant, & pacis ac charitatis spiritu
 destituti, alterutrum captiosius veris
 jugulare, unice intenti sint, hinc
 tra pars, præcipue si est superior
 dominans, alteri cedere, aut
 quam de suo dogmate remittere cogi-
 tet, ne hi, qui cedunt, errasse videan-
 tur, & illi, qui nihil remiserunt, tan-
 quam de victis triumphum ^{canant}.
 Has ob causas hoc quoque colloquium
 frustrata omni unionis spe ^{dissolutum}
 est, & post verbosa jurgia, rixas, &
 altercationes nil aliud actum, nisi quod
 certatim Episcopales, & vicissim Pres-
 byteriani, aliis alium velut irriti suc-
 cessus causam, criminarentur, ac de
 pertinacia haud toleranda insimularent.
 & tandem Presbyteriani Prædicantes
 potius suas Ecclesias deserere, quam
 sese Ecclesiæ Anglicanæ ritibus combi-
 nare vellent: eorum quoque potissimum
 in suis sermonibus populum ad se-
 ctionem concitare nitebantur, alii vero
 sectæ suæ addictorum opem imploran-
 bant. Ceterum Carolus Angliæ Rex, qui

qui die tertia Maji Westmonasterii in-
 auguratus erat, die trigesima Julii e-
 dictum promulgari præcepit, vi cuius
 ab Ecclesiasticis & Politicis officiis ex-
 cludebantur omnes, qui populum ad-
 versus Regium regimen, vel Regis
 personam concitarent, aut nequiter
 assererent, Regem esse Papistam, vel
 Hæreticum, aut quod Papismum in-
 vehere moliretur: Ipse vero Rex hoc
 anno, procurante Sandvico Comite Ca-
 tharinam Lusitani Regis Filiam die
 trigesimo primo Maji duxit, quæ a
 Londinensi Pseudo-Episcopo conjungi
 recusans, juxta Ritum Romanum ab
 Albingo solemnè precatione copu-
 lata est.

Sæc. XVII.
 A. C. 1661.

§. LXXXIV.

Synodi Cameracensis decreta.

Hoc item anno Caspar Nemius Came-
 racensis Archiepiscopus die prima
 Octobris suam habuit Synodum, in
 qua suorum Prædecessorum decreta ob
 bellorum injuriam abolita innovabat,
 ac præprimis Sacerdoti, qui cum ali-
 qua persona per tactus inhonestos, vel
 adhuc gravius contra castitatem pec-
 cavit, eam absolvendi potestatem ade-
 mit, etsi talis aliunde a quibusvis casu-
 bus Episcopo reservatis absolvendi fa-
 culta-

Hartzh.
 Conc. Germ.
 t. 9. p. 887.

T t 2

culta-